

BULETINUL ICCRS AL LIDERILOR

Formare pentru liderii actuali și noii lideri ai RCC

Volumul XXIII, numărul 5

octombrie-decembrie 2017

Pregătiri de Crăciun în Advent

de Jim Murphy

Din junglă se ivește vechea cetate mayașă Tulum, situată pe un vârf, deasupra Mării Caraibe. Datorită locului în care se află – în Peninsula Yucatan (Mexic) – cetățenii localității Tulum erau în fiecare zi primii care vedeau răsăritul soarelui. De fapt, numele original al cetății (Zama) înseamnă chiar răsărit.

Încă din vremurile străvechi, omul aștepta răsăritul. Înainte de a se inventa electricitatea sau lumânările sau focurile de tabără, întunericul era ceva înfricoșător pentru oameni. Era asociat cu pericolul și confuzia. Oamenii se îngămădeau unii în alții și așteptau primele licăriri ale luminii pe cerul din răsărit.

Pentru experiența umană, întunericul este mai mult decât absența luminii: este asociat cu teama, confuzia, răul și robia. E ceva cu care luptă orice om. Ca și vechii locuitori din Tulum, cu toții așteptăm răsăritul, lumina, revelația lui Dumnezeu. Putem spune împreună cu psalmistul: „Sufletul meu [îl așteaptă] pe Domnul mai mult decât [așteaptă] străjerii [ivirea] zorilor” (*Ps 130,8*).

Adventul este un timp de căutare și așteptare a Domnului. Este momentul recunoașterii că noi singuri nu putem scăpa de întuneric. Recunoaștem puterea păcatului și eșecul lumii noastre căzute. Este timpul întoarcerii de la întuneric la lumină.

În Biserica pimară, Adventul era de fapt un timp penitențial. Era un timp de post și pocăință, ca pregătire pentru marea sărbătoare a Crăciunului. Ca și cum Biserica dorea să ne recunoaștem propria sărăcie, ca să putem aprecia și celebra mai deplin „lumina care a venit în lume”. Putem observa că movul este culoarea liturgică atât pentru timpul Adventului, cât și pentru Postul Mare.

Adventul este și vremea când Biserica proclamă că așteptăm reîntoarcerea lui Cristos în lumea noastră. Adventul nu este numai o reflecție asupra evenimentelor care s-au petrecut acum 2000 de ani, ci este privirea către glorioasa revenire a lui Isus, când, în sfârșit, el va învinge complet întunericul și vom trăi în lumina veșnică!

Din păcate, mulți – chiar catolici credincioși – au pierdut aceste reflecții. Pentru atât de mulți oameni Adventul este pur și simplu o agitație pentru Crăciun într-o lume supra-comercializată. Comercianții exploatează puterea de vânzare a Crăciunului și multe magazine afișează deja Crăciunul încă de la sfârșitul lunii octombrie!

În această lume înalt tehnologizată în care trăim, care ne oferă o gratificare instantanee, ne-am pierdut pur și simplu capacitatea de a aștepta. Nu mai avem timp pentru luxul de a reflecta asupra întunericului și luminii. Sunt prea multe lucruri de făcut! Din păcate, abia dacă mai reflectăm asupra sărăciei noastre, asupra nevoii noastre după un Mântuitor și asupra

marelui dar al lui Dumnezeu care vine în lume. „Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare, peste cei care locuiau în ținutul umbrei morții a strălucit o lumină” (Is 9,1).

Dacă sunteți gata să faceți o profundă experiență de Advent, gândiți-vă să încercați în acest an câteva dintre următoarele idei:

Petreceți mai mult timp cu coroana de Advent: Fie cu familia, fie cu prietenii, fie cu partenerii de slujire, intrați mai profund în ritualurile, rugăciunile, imnurile și lecturile coroanei de Advent. Sunt suficiente de simple pentru ca fiecare să poată găsi câte ceva acolo și totuși poartă în ele mari învățăminte. Petreceți mai mult timp cu aceste ritualuri.

Investiți mai mult timp în tăcere: Închideți aparatele electronice și stați pur și simplu în tăcere. La început va fi greu, dar în tăcere vor veni mari revelații.

Recupezați natura penitențială a Adventului: Celebrați sacramentul Reconcilierii în acest timp. Găsiți și o modalitate de a introduce chiar un mic post și o pocăință în această vreme.

Reflecțați asupra nevoii voastre de lumină: Poate un mic jurnal al acestui Advent vă va ajuta să recunoașteți domeniile din viața voastră care au nevoie de lumina îndurătoare a lui Dumnezeu. Nu e nevoie ca acest timp să fie ceva negativ, ci o „așteptare veselă a zorilor”. Este o oportunitate de a reflecta asupra mării noastre nevoi după un Salvator.

Luăți-o mai încet! Presiunea comercială a Crăciunului pune asupra noastră atât de multe pretenții. Nu scăpați Adventul într-o listă de făcut pentru Crăciun. Limitați-vă. Simplificați un pic pregătirile de Crăciun, ca să puteți participa la Advent.

Vă asigur că, pe cât de simple par aceste lucruri, pe atât de mari vor fi tentațiile de a le abandona! Nu abandonați Adventul! Este un timp sfânt al Bisericii care, atunci când e petrecut cum se cuvine, face să devină mult mai însemnat nu numai Crăciunul, ci și restul anului.

La fel ca profeții din vechime, la fel ca cetățenii din Orașul Răsăritului, să așteptăm cu răbdare și speranță Lumina care vine în lume, revelația lui Dumnezeu, Isus Domnul nostru.

Vă doresc un Advent binecuvântat.

Mijlocirea profetică

de Cyril John

Aseară m-am întors de la o zi întreagă de rugăciune de tip Ierihon, organizat în New Delhi de Cruciații din Delhi. Au participat cam 130 de persoane. Este al treilea an când se organizează rugăciunea de tip Ierihon în capitala Indiei. Are loc lunar, timp de șapte luni, și se termină cu 40 de ore de adorație și mijlocire în cea de-a opta lună. Adunându-se dimineața la 7:45 în Catedrală, după spovadă și Sfânta Liturghie, grupul se deplasează în jurul capitalei cu trei autobuze. Rezultatele primelor două rugăciuni de tip Ierihon au fost uimitoare.

Lucruri similare se petrec în multe regiuni ale Reînnoirii. Mijlocirea profetică și rugăciunea de tip Ierihon cresc și devin destul de populare. Interesul pasionat arătat de unii episcopi în promovarea mijlocirii în diecezele lor este remarcabil. În ultima vreme am fost invitat de episcopi ca să organizez în trei dieceze cursuri de mijlocire profetică pentru preoți, persoane consacrate și laici. Au avut loc seminarii și reculegeri de mijlocire în multe locuri. Sesiunile de formare și un atelier de lucru pe tema mijlocirii ținute pentru 110 surori cu ocazia reculegerii călugărițelor din iunie 2017 au fost bine primite.

La întâlnirea ținută la Betleem în noiembrie 2013, Consiliul ICCRS a sesizat o puternică mișcare a Duhului Sfânt prin răspândirea mijlocirii în toate părțile lumii. Consiliul a decis că formarea pentru mijlocire ar trebui oferită Bisericii în dar cu ocazia Jubileului de Aur al Reînnoirii Carismatice Catolice. Consiliul s-a oferit să organizeze „Cursul ICCRS de formare pentru mijlocire (CFM) – chemare pentru mijlocirea profetică” pe toate continentele, în toate regiunile și națiunile care ar dori să găzduiască acest curs. CFM constă în șase zile de formare și conține cam zece sesiuni pe subiecte ca: mijlocirea, ateliere de lucru pe mijlocirea profetică, ieșiri pentru mijlocire, ateliere de lucru pe carisme, Sfinte Liturghii și adorație. Primul astfel de curs ținut de ICCRS s-a organizat la Montreal, în Canada, și a fost găzduit de Centre de Prière l'Alliance în perioada 30 iunie – 5 iulie 2015. Au participat 500 de mijlocitori din 31 de țări. Cel de-al doilea CFM a avut loc la Kinshasa, în Congo, Africa, în perioada 1-6 iulie 2016, cu 750 de participanți din cinci țări. Al treilea CFM a avut loc la Surabaya, în Indonezia, cu 275 de participanți din șapte țări. Sunt planificate și alte CFM la Gaborone, în Botswana, în perioada 6-11 noiembrie 2017 și la Fulda, în Germania, în perioada 2-7 octombrie 2018.

Pe lângă cele șase zile de CFM organizate sub auspiciile ICCRS, am fost invitat să țin învățături la reculegeri sau la seminariile de mijlocire din Canada, Italia, Tanzania, Brazilia, Bahrain, Latvia, Finlanda, Oman, Costa Rica, Malaiezia, Singapore și în SUA. Subcomitetul ICCRS pentru Asia-Oceania (ISAO) a organizat „Mijlocitori, ridicați-vă – chemare la mijlocire profetică” la Colombo, în Sri Lanka, în perioada 22-25 ianuarie 2014. La această primă întâlnire din Asia-Oceania a mijlocitorilor au participat 75 de mijlocitori din 12 țări. ISAO organizează a doua întâlnire a liderilor ministerelor de mijlocire în Singapore, în perioada 4-6 decembrie 2017. La data de 1 iunie 2017 au avut loc două ateliere de lucru pe mijlocirea profetică în Bazilica Sf. Ignățiu de Loyola, făcând parte din evenimentele Jubileului de Aur de la Roma din perioada 31 mai – 4 iunie. Au atras mari mulțimi din diferite națiuni.

Pe măsură ce recunoașterea importanței mijlocirii a crescut, mulți lideri au făcut o prioritate urgentă din răspândirea cauzei mijlocirii profetice. De exemplu, Anne Marie Gatenby din Perth, Australia, care coordonează și mijlocirea pentru ISAO, promovează mijlocirea profetică din Oceania. La Quebec, în Canada, Denise Bergeron răspândește mesajul mijlocirii printre vorbitorii de limbă franceză. Elvira Cardenas din Peru, care coordonează mijlocirea pentru CONCLAT, călătorește în diferite țări pentru a le vorbi despre mijlocirea profetică vorbitorilor de limbă spaniolă.

Brian Sullivan din Ontario, Canada, a participat la CFM în Quebec, în iulie 2015. El răspândise mesajul mijlocirii profetice la vorbitorii de limbă engleză din Canada. Brian mi-a împărtășit una dintre profețiile pe care Christy Johnson a primit-o în timpul atelierului de mijlocire profetică: „Eu îi înzestrez pe mijlocitorii mei cu inspirații cerești și o putere de nezdruncinat. Ei sunt armele mele secrete... În aceste vremuri tulburi, îi însărcinez să fie agenții mei secreți pentru a distruge puterile întunericului și planurile dușmanului. Mijlocirea lor va aduce la lumină toate lucrurile ascunse în umbră”. Ce adevărat! Mijlocirea profetică e însăși arma secretă a Domnului. Mijlocitorii profetici sunt chiar agenții secreți ai Domnului, aleși să distrugă puterile întunericului și tacticile celui rău în aceste vremuri tulburi!

În așteptarea nașterii lui Cristos, fie ca Anul Jubileului de Aur al RCC să fie un timp al ascultării și rugăciunii profetice pentru nașterea unei noi primăveri a Bisericii!

Martori într-o lume seculară

Andrés Arango

În lumea de azi, când se apropie un timp special din an, oamenii își dedică atenția, timpul și banii pentru pregătirea respectivei celebrări. Suntem pe cale de a celebra Crăciunul. Cei mai mulți se vor aduna ca să mănânce și să facă un schimb de daruri. Se vor aduna să celebreze conform cu tradiția și cultura țării lor. Totuși, ce este Crăciunul cu adevărat? Ce anume celebrăm în acest timp al anului?

Crăciunul este timpul celebrării nașterii lui Isus, a venirii lui Dumnezeu în lume. El a devenit om și s-a născut din Fecioara Maria într-un umil staul din Betleem. Biserica ne propune cu înțelepciune timpul Adventului, în care ne pregătim să-l primim din nou pe Isus în inima noastră. 25 Decembrie este ziua dedicată celebrării nașterii lui Isus, o bucurie care se extinde la câteva zile în perioada Crăciunului.

Dacă am face un chestionar pentru persoanele care celebrează Crăciunul și i-am întreba ce anume celebrează ei, puțini ar menționa nașterea lui Isus. Îmi amintesc că acum câțiva ani, într-un grup de tineri, s-a spus o poveste. Era odată o familie adunată pentru a sărbători Crăciunul. Pruncul Isus era ascuns într-un colț al casei. Deodată, cineva a bătut la ușă, iar Pruncul Isus a văzut niște oameni intrând cu un tort delicios. Era așa de fericit! Se gândea că au adus-o pentru a sărbători ziua lui de naștere. Apoi, au intrat și alți oameni cu daruri și au început să facă schimb. Isus se gândea: „Cel mai mare va fi pentru mine”, dar la sfârșit el nu a primit niciun dar. Petrecăreților li s-a terminat mâncarea și au trecut la tort. În final, Pruncul Isus a ieșit din casă, zicând: „Iarăși au uitat că motivul petrecerii lor era acela de a sărbători ziua mea de naștere”.

Ne putem întreba și noi: „Ce cadou să-i fac lui Isus de acest Crăciun?”. Tradiția ne spune că Sfântul Ieronim, marele învățător al Bibliei, era la Betleem și lucra la traducerea Sfintelor Scripturi. I-a apărut Pruncul Isus și l-a întrebat bucurios: „Ieronime, ce-mi vei dăruia de Crăciun?”. El a răspuns: „Îți dau orele mele de studiu, postul meu și nopțile în care studiez cuvântul tău”. Pruncul l-a întrebat: „Și mai ce?”. Ieronim i-a spus: „Nu mai am ce să-ți dau”. La care Copilul a răspuns: „Eu vreau să-mi dai păcatele tale”.

În societatea de azi nu este ușor, mai ales pentru tineri, să trăiești în lume ca martor credincios al lui Isus. Totuși, în acest timp de sărbătoare, putem, cu lucruri mici, să mărturisim că Dumnezeu s-a făcut om din iubire pentru noi. Pentru aceasta, o să vă dăm câteva idei cum să trăiți acest Crăciun:

1. Stabilirea priorităților. Putem face o listă a lucrurilor care consumă timp în viața noastră: oameni, lucruri, hobby-uri etc. Vom fi surprinși să vedem ce loc ocupă Dumnezeu în viața noastră. De aceea trebuie să decidem să-l punem pe Dumnezeu deasupra tuturor: pe primul loc. Aceasta înseamnă că în fiecare zi va trebui să ne luăm un timp considerabil pentru a ne ruga și a vorbi cu Isus și vom vedea minuni. Asta îmi amintește că în țara mea, Columbia, ne rugăm în fiecare an o novenă de pregătire pentru Crăciun. Într-una din rugăciuni se spune că Pruncul Isus i-a zis Sfintei Margareta Maria Alacoque că orice vom cere prin meritele copilăriei lui Isus vom primi. Așadar, să-l punem pe Isus pe primul loc, să-i cerem ce avem nevoie și vom vedea mari minuni.

2. A lua deciziile potrivite. În fiecare zi avem de luat decizii. Viața constă în decizii de luat în permanență. În acest timp al Crăciunului, ne vom întreba mereu pe ce să cheltuim banii sau pentru cine să cumpărăm cadouri. Un cadou este un mod minunat de a-i spune celuilalt cât de mult îl iubim, deoarece știm că „Dumnezeu este iubire” (*IIn* 4,8). Totuși, în acest timp al Crăciunului sunt mulți oameni care trăiesc în singurătate, bolnavi sau înfometați. Vom întâlni oameni care poate ne vor cere ajutorul și va trebui să luăm o decizie. Ce mare bucurie vom avea dacă le vom putea oferi ajutorul material și spiritual celor care au cea mai mare nevoie. Chiar acolo, în ei, vom vedea fața lui Isus: „Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut” (*Mt* 25,40).

3. A stabili niște obiceiuri corecte. Un succes al Sfântului Ioan Bosco, marele apostol al tinerilor, spunea că atunci când trebuia să ia o decizie lua o poză a lui Don Bosco și se gândea: „Ce ar face Ioan în această situație?”. Rememorând întotdeauna ce făcea odinioară Ioan, a devenit un mare succes al acestei lucrări cu tineretul. Astfel, dacă ne vom stabili obiceiul de a citi Sfânta Scriptură zilnic, vom cunoaște tot mai bine gândurile, sentimentele și acțiunile lui Isus. În acest fel, vom învăța să ne comportăm ca el în orice moment al vieții noastre.

De aceea, Isus ne cheamă să fim martorii lui în lumea de azi. Nu e nevoie atât să vorbim despre Isus, cât să trăim ca Isus. Așadar, în acest timp, fiecare acțiune, fiecare cuvânt și fiecare gest al nostru să arate lumii că Isus locuiește în mijlocul societății.

CRUCEA REÎNNOIRII

Vă anunțăm cu mare bucurie reluarea producției și distribuției Crucii Reînnoirii. Proiectul, conceput și implementat în Canada de fratele nostru René Brimo, care acum este în cer, pentru a fi un simbol al apartenenței la Reînnoirea Carismatică Catolică și al mărturiei despre acest curent de har, cât și un sprijin continuu al misiunii și slujirii ICCRS în lume.

ÎNTREBĂRI CĂTRE COMISIA DOCTRINARĂ ICCRS

Este licit să binecuvântăm obiectele prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă?

Uneori când un preot binecuvântează apa, uleiul ori sarea spune: „Această binecuvântare este validă și pentru cei care urmăresc acest videoclip”. Obiectele pot fi binecuvântate prin mijloacele media (TV, telefon, apeluri video sau videoclipuri înregistrate, cum ar fi YouTube)?

Nu există răspunsuri solide sau rapide la această întrebare. Există variate opinii, reflectând schimbările pe care le trăim, cu privire la prezența online, comunitățile virtuale, rețelele de socializare, transmisiunile directe și altele. Pentru a răspunde adecvat la această întrebare, trebuie să luăm în considerare câteva lucruri.

Primul: ce obiecte pot fi binecuvântate? Răspunsul este: aproape orice, dacă nu este nepotrivit. Oamenii cer binecuvântarea magazinelor, mașinilor, caselor proprii. Există chiar o binecuvântare oficială pentru animalele de casă cu ocazia sărbătorii Sfântului Francisc. Foarte adesea îi cerem Domnului să binecuvânteze mâncarea înainte de a lua masa. Isus a binecuvântat pâinea înainte de a o împărți celor 5.000.

Totuși, întrebarea de față se referă de fapt în mod special la sacramentalii, adică obiectele pe care le folosim pentru rugăciune sau în viața spirituală. Sacramentaliile sunt niște semne sacre care seamănă cu sacramentele (cf. CBC 1667). Deși ele „nu acordă harul Duhului Sfânt în felul sacramentelor, dar prin rugăciunea Bisericii pregătesc la primirea harului și dispun la cooperarea cu el” (CBC 1670).

Sacramentaliile pot fi: cruci de purtat sau de atârnat, icoane, iconițe, medaliile, scapulare, rozarii, candelile, cărți de rugăciune și alte obiecte sfinte de acest fel. Ele trebuie să fie binecuvântate de un membru al clerului (episcop, preot sau diacon), deoarece trebuie să aibă întotdeauna o folosință sacră. Acesta poate utiliza fie o binecuvântare de-a Bisericii, fie o rugăciune personalizată în timp ce face semnul crucii asupra obiectului respectiv.

Cu privire la validitatea binecuvântării sacramentaliilor prin internet, transmisiuni directe, rețele de socializare, TV sau altele, avem disponibile puține îndrumări. Cu toate acestea, merită să amintim exemplul Sfântului Părinte. În unele ocazii, el și-a exprimat intenția de a binecuvânta obiecte de devoțiune, cum ar fi medaliile și rozariile, prin radio, televiziune și internet, pentru cei care urmăresc transmisiunea în direct. Această intenție de binecuvântare nu poate fi extinsă la orice transmisiune a Liturghiei papale. Pentru aceasta e nevoie de declarația expresă a respectivei intenții.

În privința unei binecuvântări înregistrate și urmărite ulterior, din nou putem aminti exemplul Papei. Biserica specifică faptul că indulgența plenară conferită prin binecuvântarea papală „Urbi et orbi” poate fi primită prin rețelele de socializare, dar numai atunci când este dată, nu mai târziu. Dacă extindem acest principiu binecuvântării sacramentaliilor, atunci o binecuvântare își poartă efectul scontat numai atunci când participăm în timp real (fie prin prezența personală, fie prin intermediul transmisiunii directe). Totuși, binecuvântarea poate fi un mijloc de har și pentru cei care urmăresc înregistrarea ulterior, la fel ca orice rugăciune.

Harul lui Dumnezeu nu este îngrădit de timp. Când ascultăm o predică sau învățătură sau rugăciune prin videoclip înregistrat și distribuit pe rețele de socializare, sufletele noastre pot fi atinse și relația noastră cu Dumnezeu și cu ceilalți poate să atingă noi profunzimi prin acțiunea Duhului Sfânt.

În privința celor șapte sacramente, Biserica a clarificat faptul că se cere întotdeauna o formă a prezenței fizice între ministru și cel care le primește. De aceea ele nu se pot primi prin internet, prin telefon sau pe rețele de socializare. Consiliul Pontifical pentru Comunicații Sociale declară în documentul *Biserica și internetul* (9):

„Nu există sacramente prin internet; chiar și experiențele religioase posibile prin internet prin harul lui Dumnezeu sunt insuficiente în lipsa interacțiunii în lumea reală cu ceilalți oameni de credință... Planificarea pastorală va căuta modalități de a conduce oamenii din spațiul cibernetic spre adevărata comunitate.”

Un ultim factor de luat în considerare vine dintr-o altă declarație din același document (5):

„Deși realitatea virtuală a spațiului cibernetic nu poate substitui reala comunitate interpersonală, realitatea pusă în practică a sacramentelor și a liturgiei sau proclamarea imediată și directă a Evangheliei, totuși le poate completa, poate atrage oamenii către o experiență mai deplină a vieții de credință și poate îmbogăți viața spirituală a utilizatorilor...”. Pe când binecuvântarea sacramentalilor prin internet este posibilă, Consiliul Pontifical pentru Comunicațiile Sociale ne oferă o binevenită aducere aminte că interacțiunea *in persona* cu oameni reali din comunități reale este pe departe mai bună decât interacțiunea virtuală sau prin internet.